

og har udtalt Ønske om, at denne maatte blive reformeret. Man har føjet til, at netop under de nuværende Forhold kunde der være særlig Grund dertil. Vi har jo drøftet disse Spørgsmaal ved tidligere Aars Finanslovbehandlinger, og det har været mit Indtryk, at det var et Spørgsmaal, som det var noget vanskeligt at komme i Gang med nu; men jeg erkender ganske vist, at eftersom det hele trækker ud, og eftersom vi jo efterhaanden ligesom venner os til at betragte den nuværende Tilstand som en ret varig Tilstand, kunde der være mere Anledning til at tage dette Spørgsmaal op, for saa vidt der maatte være Mulighed for at gøre det, uden at der opstaar alt for store Vanskeligheder. Jeg har under Overvejelse, om det ikke kunde lykkes at finde en eller anden Form, under hvilken denne Sag kunde fremmes uden at give Anledning til den Strid, som den for øvrigt i mange Henseender vistnok var vel egnet til at fremkalde.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som berørte dette Spørgsmaal, omtalte ogsaa en Krigsretsdom, der for nylig er fældet. Jeg kan ikke i Øjeblikket svare paa det ærede Medlems Henvendelse herom, da Sagen endnu ikke er kommet til mig; men jeg skal naturligvis tage den under Overvejelse, naar den foreligger oplyst for mig.

Jeg nødes derefter til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Det ærede Medlem udtalte sig forleden Dag om de Bemærkninger, jeg tidligere har knyttet til Udtalelser af ham. Der var i det ærede Medlems Udtalelser angaaende det, jeg havde sagt, en Del Misforstaaelser og Unøjagtigheder, som jeg ikke tror, det er nødvendigt at gennemgaa enkeltvis, men om hvilke jeg gerne kort vil sige, at jeg i Almindelighed ikke godkender det ærede Medlems Gengivelse af mine tidligere Udtalelser. Da mine Udtalelser jo imidlertid ogsaa er trykte i Rigsdagstidenden, er der vel ikke nogen særlig Grund til at dvæle ved de enkelte Udtalelser. — det er for øvrigt ikke meget store Ting —, hvorom der foreligger Misforstaaelser fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem havde imidlertid adskillige Klagepunkter at føre frem vedrørende Anskaffelse og Fremstilling af Materiel til Hæren. Om dette vil jeg gøre nogle lidt mere almindelige Bemærkninger. Det er forstaaeligt, at der under de nuværende Forhold er adskillige af dem, som har med disse Ting at gøre, der savner

et eller andet indenfor den Virksomhed, de er knyttede til, og synes, det vilde være rart, om dette kunde tilvejebringes, og derfor er misfornøjede, naar det af den ene eller den anden Grund ikke kan skaffes til Veje. Det er ogsaa forstaaeligt, at der findes adskillige bekymrede Mennesker, som sidder og overvejer, hvordan det kunde gøres altsammen, og kommer til det Resultat, at de kunde finde paa meget bedre Fremgangsmaader. Og det er endelig ikke uforstaaeligt, at der findes adskillige misfornøjede Forretningsmænd, som mener at kunne tilvejebringe det ene eller det andet af det, der savnes, paa en meget bedre Maade end de Myndigheder, der arbejder dermed. Nogle af de Betragtninger, der saaledes kan findes hos de forskellige Grupper af Mennesker, kan naturligvis have deres Værdi, andre af dem er af meget ringe Værdi, men det naturlige vilde jo være, naar den ene eller den anden nærede saadanne Bekymringer eller saadanne Ønsker, saadanne Klager, at han da fremførte disse Klager for Krigsministeriet, saaledes at der kunde blive Lejlighed til at undersøge, hvilket Hold der var i dem. Den Fremgangsmaade anvender de paa-gældende Mennesker imidlertid ikke, de henvender sig andetsteds.

Adskillige gaar med Forkærlighed til Bladene, og flere opnaar jo at faa adskillige af deres Anker, isprængt Meddelelser om, hvad der paa det ene eller det andet Omraade sker af militære Foranstaltninger, optaget i et eller andet Blad. For Tiden er navnlig „Kristeligt Dagblad“ et Organ, hvor mangt og meget af den Slags anbringes. Dette Blad lægger jo i det hele i denne Tid særdeles megen Vægt paa at bringe Artikler om disse Forhold, Artikler, om hvilke man vel tør sige, at de er egnede til at fremkalde Uro i og Strid om de militære Spørgsmaal paa et Tidspunkt, da de politiske Partier herhjemme er enedes, af Hensyn til Krigsforholdene, om at gøre deres yderste for at holde Stridsspørgsmaal af denne Karakter tilbage. Ved Krigens Begyndelse rettedes der fra Overkommandoen for Hær og Flaade til Ministeriet en Opfordring om at foranledige, at der af Bladene ikke bragtes Meddelelse om militære Forhold, om Anskaffelser, om Mangler med Hensyn til det ene eller det andet. Dette Spørgsmaal blev drøftet ved Møder med Repræsentanter for Pressen, og paa Grundlag af disse Overvejelser blev der med Pressen tilvejebragt en Forstaaelse om, at man skulde lade være med at bringe den Art Meddelelser og at beskæftige sig